Dosarul nr. 5r-789/2025
4-25064444-09-5r-08052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 decembrie 2025 mun.Bălţi

Judecătoria Bălţi (sediul Central)
În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Roșca
Grefier Roxana Capbătut

Cu participarea:
Reprezentantul agentului constatator Irina Ivaschiv
Contestatarul Andrei Morari
Avocatului Violeta Cechir

a examinat în şedinţă publică, contestația depusă de Andrei Morari, împotriva procesului-verbal nr. SVM *****DIN 10.04.2025 și a deciziei Biroului Vamal Nord nr.*****din data de 10.04.2025, prin care

Andrei Morari a.n.0*****, IDNP *****domiciliul or. *****, str. *****,

a fost supus răspunderii contravenţionale conform art.287 alin. (8) lit.b) Cod Contravenţional,-

c o n s t a t ă:

1. La data de 10.04.2025 ora 10:10, inspectrul principal al SPC Biroul vamal Nord, Lungu Andrei a întocmit în privința lui Andrei Morari procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.DSV 01001586, în baza art.287 alin.(8) lit. b) Cod contravențional, pentru faptul că la data de 15.05.2023 a fost introsu pe teritoriul Republicii Moldova mijlocul de transport Volvo XC90 cu numărul de îmatriculare ***** în regim de aducere temporară care pînă în prezent nu afost scos de pe teritoriul Republicii Moldova. Conform explicațiilor lui Morari Andrei la data de 31.12.2023 acesta a accidenttat automobilul care a ars iar caroseria a fost vîndută la fier uzat.

2. Prin decizia șeful adjunct al Biroului Vamal Nord, Igor Tomac, la data de 10.04.2025 ora 10:30 în privința lui Andrei Morari a fost aplicată sancţiune în temeiul art. 287 alin. 8 lit.b) Cod Contravențional al RM, cu aplicarea unei amenzi în mărime 1 300 u.c – 65 000,00 lei și obligarea scoaterii în termen de 30 de zile a autoturismului.
3. La data de 25.10.2025, Andrei Morari nefiind de acord cu decizia adoptată a contestat procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.DSV 01001586 și decizia șeful adjunct al Biroului Vamal Nord, Igor Tomac, solicitînd anularea deciziei și încetarea procesului contravențional din 10.04.2025 început de agentul constatator, Tomac Igor în rivința mea conform art.287 alin.(8) din Codul contravențional pe motivul că fapta nu întrunește elementele contravenției
4. În motivarea contestației a menționat că, la data de 10.04.2025 a fost citat la Biroul Vamal Nord, unde agentul constatator Tomac Igor, i-a întocmit proces-verbal pe faptul că eu la 15.03.2023 a introdus pe teritoriul vamal al RM mijlocul de transport Volvo X090 cu nr.GN60KUV16BI în regim de admitere temporară care până în prezent nu a fost scos de pe teritoriul RM, acțiunile mele au fost calificate conform art.287 alin.(8) din Codul contravențional, fiindu-mi stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1300 u. c. echivalent a 65000 lei.

Cu decizia și concluzia respectivă nu este de accord deoarece, el n-a avut intenție de a comite contravenția imputată. Mijlocul de transport în cauză a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia a ars complet și el fizic n-a putut scoate mijlocul de transport de pe teritoriul RM. Resturile de metal ars au fost duse la fier uzat. Agentul constatator n-a luat în considerație circumstanțele indicate. Consider că odată cu pierderea din existență a obiectului ce urma a fi scos de pe teritoriul RM s-a epuizat și obligația de a ex3cuta careva acțiuni cu privire la obiect

5. În ședința de judecată, reprezentantul agentului constatator Biroului Vamal Nord Irina Ivaschiv a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat respingerea contestației.
6. Contestatarul Andrei Morari și apărătorul acestuia avocat Violeta Cechir în ședința de judecată au susținut contestația și au solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe motivele indicate în contestație.
7. Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că contestația este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

8. În sensul art. 395 alin.(1) p.2) și (11) Cod contravențional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.
9. În conformitate cu art.448 alin. (1) Cod contravenţional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).
10. Sub aspectul acestor norme de drept, raportate la starea de fapt, instanța de judecată reține că, în cazul de față procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a fost întocmit la data de 10.04.2025 în prezența contravenientului Morari Andrei iar contestația a fost depusă la data de 25.04.2025, instanța de judecată reține că contestatarul s-a conformat prevederilor normei citate și în termenul prevăzut la art. 448 Cod contravențional a depus prezenta contestație.
11. Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
12. Norma art. 8 alin. (1) Cod contravențional, indică că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.
13. În conformitate cu rigorile art. 375 Cod contravențional, alin. (1) persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

14. Conform art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
15. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.Conform prevederilor art. 287 alin. (8) Cod contravențional, nescoaterea de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și altor valori prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal ori nereturnarea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și altor valori scoase cu obligația de a fi returnate în termenele stabilite în aceste obligații, ori nerespectarea măsurilor de politică economică și altor restricții prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii se sancționează cu amendă de la 84 la 90 de unități convenționale, cu obligarea scoaterii de pe teritoriul vamal a mijloacelor de transport prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal.
16. În acest sens instanța reține că, potrivit prevederilor 1841 alin. (1) Cod vamal, în coraborarea cu art. 10 alin. (3), (33), (34) al Legii nr.1569-XV din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoane fizice, persoanele fizice rezidente şi cele nerezidente, prin derogare de la prevederile art. 20 al Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova mijloace de transport auto, indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acţiune şi plasate în regimul vamal de admitere temporară pe un termen de pînă la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei şi cu respectarea următoarelor condiţii: a) mijloacele de transport auto se află la evidenţă permanentă în alte state; b) persoanele fizice rezidente să deţină în proprietate sau să aibă drept

de folosinţă asupra mijloacelor de transport, fapt confirmat prin actele corespunzătoare; persoanele fizice nerezidente să deţină în proprietate sau să

aibă drept de folosinţă asupra mijloacelor de transport şi să locuiască temporar în Republica Moldova, aceste fapte fiind confirmate prin actele corespunzătoare; c) mijloacele de transport auto să fie scoase de pe teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului acordat, conform regimului vamal de admitere temporară; (33) Mijloacele de transport auto introduse în condiţiile alin. (3) nu se pot afla pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen mai mare decît cel stabilit de Codul vamal al Republicii Moldova, indiferent de persoanele care le introduce, (34) în cazul în care mijlocul de transport nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova în termenul stabilit de legislaţie, iar acesta nu mai există (a fost distrus sau vîndut la piese, fapt confirmat prin documente justificative), organul vamal va încasa pentru mijloacele de transport ce se încadrează în termenul admisibil de exploatare – drepturile de import, iar în cazul în care acestea sînt prohibite, va percepe contravaloarea lor conform legislaţiei în vigoare.

17. Potrivit art.67 alin. (2) Cod Vamal, pe toată durata regimului vamal de admitere temporară, mărfurile şi mijloacele de transport trebuie să rămînă în proprietatea persoanei străine. Ele nu pot fi vîndute, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziţia unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decît cu acordul organului vamal, după plata drepturilor de import şi efectuarea procedurilor vamale de punere în liberă circulaţie, cu excepţia derogărilor prevăzute de prezenta secţiune.
18. Potrivit informației din SI Frontiera cet. Andrei Morari a introdus pe teritoriul vamal al RM autoturismul cu n/î ***** introdus pe teritoriul vamal al RM în condițiile art.184[1] Cod Vamal, declarat prin acţiune şi plasat în regim de admitere temporară.
19. În urma verificării-informaţiei din SI Frontiera s-a constatat că unitatea de transport auto a fost introdusă pe teritoriul vamal al RM începînd cu perioada 15.05.2023 pînă în prezent, astfel fiind încălcat termenul de admitere temporară de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive.
20. Faptul nescoaterii mijlocului de transport cu n/î *****) se confirmă prin informația despre traversarea frontierei de stat, care până în prezent nu a fost scos de pe teritoriul RM, fiind depășit termenul acordat de admitere temporară.
21. Or, situația dată contravine dispoziției art. 67 alin. (2) Cod Vamal, unde legiuitorul RM a menționat în mod expres că, pe toată durata regimului vamal de admitere temporară, mărfurile şi mijloacele de transport trebuie să rămînă în proprietatea persoanei străine. Ele nu pot fi vîndute, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziţia unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decît cu

acordul organului vamal, după plata drepturilor de import şi efectuarea procedurilor vamale de punere în liberă circulaţie, cu excepţia derogărilor prevăzute de prezenta secţiune.

22. Prin urmare, instanţa consideră că, agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăţia contravenientului AndreiMorari în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, deoarece nu și-a asumat obligația onerativă de a scoate de pe teritoriul vamal la RM a vehiculului cu n/î *****), introdus anterior pe teritoriul Republicii Moldova la data de 15.05.2023 în condițiile prevederilor art. 184[1] Cod Vamal, în regim vamal de admitere temporară cu obligațiunea de a fi scos de pe teritoriul ei vamal în condițiile prevederilor art. 184[1] Cod Vamal, art.10 al.(3), (33), (34) a Legii nr.1569 din 20.12.2016 ”cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, ceea ce corect a constatat agentul constatator.
23. În rezultat, instanța reține că, contravenientul nu a scos mijlocul de transport din țară, deși era obligatorie scoaterea acestuia ca urmare a expirării termenului de aflare pe teritoriul RM, ultimul sfidând această obligație, drept consecință survenind mijlocul represiv înserat la art. 287 alin. (8) Cod contravențional.
24. În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Dervici Marin i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă careva probe în sensul enunțat nu au fost prezentat astfel dincolo de orice dubiu actul recurat se bucură în continuare prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate.
25. În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.
26. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

27. Astfel, instanța consideră că, vinovăția contravenientului Morari Andrei în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul Andrei Morari nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.
28. Cu referire la argumentul contestatarului privind faptul că automobilul dat a ars și a fost vîdut la fier uzat, indică instanța asupra prevederilor art. 184[1] al Codului Vamal nr. 1149/2000 (în vigoare la data introducerii mijlocului de transport), care la alin. 1, lit. (d) prevede că mijloacele de transport declarate prin acțiune „să nu fie folosite pentru prestarea serviciilor de transport al mărfurilor sau pasagerilor; mijloacele de transport nu pot fi vândute, donate, transmise prin moștenire, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decât cu acordul organului vamal, numai după achitarea drepturilor de import”. Astfel, contravenientul indică în contestația sa asupra încălcării de către acesta a obligațiilor sale apărute în urma introducerii pe teritoriul vamal al R.M. a mijlocului de transport cu n/î *****), prin vînzarea respectivului mijloc de transport la fier uzat.
29. Așadar, având în vedere reglementările legale menționate mai sus, se constată că de către cet. Andrei Morari nu a fost respectată obligația de a scoate de pe teritoriul

Republicii Moldova a mijlocului de transport cu n/î *****în termenii prevăzuți de legislația vamală, fapt pentru care ultimul a fost tras la răspundere contravențională prin întocmirea în privința acestuia a procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

30. Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM ***** din 10.04.2025, prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional, instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.
31. În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.
32. Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) al Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 287 alin. (8) Cod contravențional.

33. Așadar, pe fonul celor expuse supra, instanța de judecată subliniază că la instrumentarea cauzei agentul constatator a ținut cont de principiul prezumției nevinovăției prevăzut de art. 375 Cod contravențional, acumulând în acest sens probe în sensul art. 425 Cod contravențional care să dovedească în sine vinovăția celui din urmă, astfel dincolo de orice dubiu abordarea tendențioasă a contestatorului vis-a-vis de decizia agentului constatator este lipsită de adevăr juridic în condițiile în care contravine bazei probante acumulată de către agentul constatator și susținută în fața instanței de judecată.
34. Inter alia, instanța de judecată având rolul pasiv în soluționarea unui litigiu nu se poate manifesta în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, astfel în scopul de a nu fi lezat principiul nepărtinirii judecătorului, poziția expusă în contestație de către Andrei Morari are drept scop clar de a duce instanța în eroare, fiindu-i în acest sens respectate drepturile sale atât de către organul extrajudiciar cît și în instanța de judecată, de aceia consideră necesar de a respinge contestația ca fiind neîntemeiată.
35. In finim, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei depuse de Andrei Morari, prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia agentului constatator din cadrul Biroului vamal Nord din 10.04.2025 întocmite în privința lui Andrei Morari în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional urmează a fi menținute fără modificări.
36. În baza art. 457,460, 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația înaintată de Andrei Morari și se menține procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM *****din 10.04.2025 întocmit de către agentului constatator din cadrul SPC al Biroului Vamal Nord, Lungu Andrei şi decizia nr. DSV 01001586 DIN 10.04.2025 emisă de șeful adjunct Biroului Vamal Nord Igor Tomac întocmite în privința lui Andrei Morari în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Preşedinte de şedinţă,
judecător **Alexandru Roșca**